
О БЕЗИМЕННА!

Възпламнала душата ми ще те потърси:
Защото извора, живота, и смъртта си ти —
Самородената въ мечти,
Ласканата отъ толкова слънца.
Всевъчно младата, тъй гордо силна
Въ самозабравата на мжката родилна.

И тукъ, и тамъ — подъ чужди хоризонти —
Слѣдъ тебъ, прѣзъ грѣхъ, прѣзъ срамъ,
Прѣзъ огнения кръгъ на тайна работа,
Изгубенъ ще те търся, и глухъ — ще те зовя,
И ще молиствамъ нѣмъ
Въ самозабравата на нѣкаква пияна красота.